

Chambre des Représentants

SESSION 1961-1962.

10 JUILLET 1962.

PROJET DE LOI

relatif à l'importation, à l'exportation
et au transit des marchandises.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES AFFAIRES ECONOMIQUES
ET DE L'ENERGIE (1)

PRÉSENTÉ PAR M. DECARPENTRIE.

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a consacré deux séances à l'examen et à la discussion de cet important projet.

1. Exposé du Ministre.

Le Ministre signale que la loi du 30 juin 1931 modifiée par celle du 30 juillet 1934 relative à l'importation, à l'exportation et au transit des marchandises visait à l'instauration de droits spéciaux (taxes de licences) ou à la mise sous licences des marchandises, et le Parlement eut à plusieurs reprises à approuver des arrêtés royaux pris en application de cette loi. Ces mesures revêtaient souvent un caractère exceptionnel.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Detiège.

A. — Membres : MM. Blanckaert, Bode, Claeys, Decarpentrie, De Staercke, Dupont, le Hodey, Pêtre, Vandamme (F.), Van Hamme, Verhenne. — Mme Copée-Gerbinet, MM. Detiège, Henry, Hurez, Lamers, Major, Paque (Simon), Toubreau, Van Acker (F.), Van Winghe. — Van der Schueren, Van Offelen.

B. — Suppléants : MM. Charpentier, Eeckman, Gillès de Pélichy, Robyns, Scheyven, Tindemans. — Castel, Deconinck (J.), Glinne, Harmegnies, Mme Vanderveken-Van de Plas. — M. De Clercq.

Voir :

366 (1961-1962) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1961-1962.

10 JULI 1962.

WETSONTWERP

betreffende de in-, uit- en doorvoer
van goederen.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE ECONOMISCHE ZAKEN
EN DE ENERGIE (1) UITGEBRACHT

DOOR DE HEER DECARPENTRIE.

DAMES EN HEREN,

Uwe Commissie heeft twee vergaderingen gewijd aan het onderzoek en de bespreking van dit belangrijk onderwerp.

1. Betoog van de Minister.

De Minister wijst erop dat de wet van 30 juni 1931, gewijzigd bij de wet van 30 juli 1934, betreffende de in-, uit- en doorvoer van goederen, ertoe strekte bijzondere rechten (vergunningrechten) in te stellen of de goederen aan een stelsel van vergunningen te onderwerpen. Het Parlement heeft herhaaldelijk de bij toepassing van deze wet uitgevaardigde koninklijke besluiten bekrachtigd. Deze regeling had vaak een uitzonderlijk karakter.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Detiège.

A. — Leden : de heren Blanckaert, Bode, Claeys, Decarpentrie, De Staercke, Dupont, le Hodey, Pêtre, Vandamme (F.), Van Hamme, Verhenne. — Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Detiège, Henry, Hurez, Lamers, Major, Paque (Simon), Toubreau, Van Acker (F.), Van Winghe. — Van der Schueren, Van Offelen.

B. — Plaatsvervangers : de heren Charpentier, Eeckman, Gillès de Pélichy, Robyns, Scheyven, Tindemans. — Castel, Deconinck (J.), Glinne, Harmegnies, Mevr. Vanderveken-Van de Plas. — de heer De Clercq.

Zie :

366 (1961-1962) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 : Amendementen.

Le dépôt du présent projet de loi a été inspiré par les objectifs suivants :

1° Adapter les textes à la pratique imposée par les circonstances qui ne sont pas toujours nécessairement exceptionnelles.

2° Instauration d'un régime commun en matière de licences comme le prescrit le Traité d'Union Economique Benelux.

3° Adapter les textes aux dispositions de l'Accord Général sur les Tarifs et le Commerce (G. A. T. T.), lequel prévoit des mesures de lutte contre le dumping.

4° La décision récente du Conseil des Ministres de la C. E. E. relative à la politique agricole commune établit un système qui exige que nous disposions d'un instrument d'exécution permettant d'agir avec le maximum de souplesse et de célérité.

Si, à première vue, le projet peut donner l'impression que les pouvoirs demandés sont fort étendus, il importe de remarquer qu'en fait le nouveau texte consacre une pratique constante périodiquement ratifiée par le Parlement. En outre, les obligations contenues dans les arrangements internationaux auxquels nous avons adhéré limitent sensiblement les possibilités d'action de l'Exécutif.

D'autre part le régime des contingents et des licences présente un caractère nettement interministériel et son application fera donc l'objet d'une coordination régulière car la plupart des arrêtés pris en exécution de la loi devront être signés conjointement par tous les ministres intéressés, et même parfois délibérés en Conseil des Ministres.

2. Analyse des articles.

Le Ministre passe immédiatement à l'analyse de certains articles et il signale que l'article 2 constitue le dispositif essentiel de la loi car il permet la perception de droits spéciaux pour combattre le dumping des secteurs privés, le texte de la loi de 1931 ne prévoit en effet que le dumping provoqué par des mesures d'Etat.

L'article 3 met en lumière le fait qu'un des principaux soucis fut de disposer d'une procédure rapide lorsqu'il s'agit de subordonner à licence l'importation, l'exportation ou le transit des marchandises.

L'article 6 comporte une disposition importante à savoir que les conditions spéciales imposées à l'octroi et à l'utilisation des licences peuvent comporter l'obligation d'utiliser celles-ci dans une mesure déterminée. Ceci est prévu afin d'éviter que des licences soient sollicitées dans le seul but de restreindre ou d'influencer les mouvements commerciaux. L'exemple récent de l'exportation de pommes de terre nous a édifiés à cet égard.

L'article 8 postule une décision de la part des Chambres qui doivent ratifier les arrêtés royaux et ministériels pris en exécution de la loi. Le Conseil d'Etat a exigé cette disposition car il estime que les droits spéciaux ont le caractère d'impôts et en vertu de la Constitution les Chambres doivent donc ratifier les arrêtés qui les créent.

L'article 10 prévoit des sanctions pour rendre punissable toute expédition, tout transport ou toute détention de marchandises qui ont manifestement pour objet la réalisation d'une importation, d'une exportation ou d'un transit à effectuer dans des conditions contraires à la loi.

Met het huidig wetsontwerp worden volgende doeleinden nagestreefd :

1° De teksten aan te passen aan de door de omstandigheden, die niet steeds noodzakelijkerwijze uitzonderlijk zijn, opgedrongen praktijk;

2° Oprichting van een gemeenschappelijk vergunningsstelsel, zoals voorgeschreven door het Benelux Economische Unie-Verdrag;

3° De teksten aan te passen aan de bepalingen van de Algemene Overeenkomst betreffende Tarieven en Handel (G. A. T. T.), die in maatregelen tot dumpingbestrijding voorziet;

4° De onlangs door de Raad van Ministers van de E. E. G. getroffen beslissing inzake het gemeenschappelijk landbouwbeleid heeft een stelsel in het leven geroepen, dat het ons moet mogelijk maken met de meeste soepelheid en uiterst vlug op te treden.

Zo het ontwerp, op het eerste gezicht, de indruk kan wekken dat de gevraagde bevoegdheden zeer uitgebreid zijn, dient anderzijds aangemerkt dat de nieuwe tekst feitelijk een door het Parlement regelmatig goedgekeurde en bestendige praktijk bekrachtigt. Verder beperken de verbintenissen, opgelegd door talrijke internationale overeenkomsten, welke door ons land werden ondertekend, op gevoelige wijze de actiemogelijkheden van de Uitvoerende Macht.

Anderdeels is het contingenten- en vergunningenstelsel kennelijk een interministeriële aangelegenheid en de toepassing ervan zal dus een regelmatige coördinatie vergen, daar de ter uitvoering van de wet getroffen besluiten meestal door alle betrokken ministers samen ondertekend en zelfs soms in de Ministerraad overlegd moeten worden.

2. Artikelsgewijze behandeling.

De Minister gaat onmiddellijk over tot de artikelsgewijze behandeling. Hij wijst erop, dat artikel 2 de voornaamste beschikkingen van de wet inhoudt, omdat het de heffing van bijzondere vergunningrechten mogelijk maakt, dit ter bestrijding van de dumping in de particuliere sector. De tekst van de wet van 1931 heeft immers slechts betrekking op de dumping die door overheidsmaatregelen veroorzaakt is.

Artikel 3 vestigt de aandacht op het feit dat een van de voornaamste oogmerken was, een snelle procedure mogelijk te maken wanneer de in-, uit- en doorvoer van goederen aan vergunning onderworpen moeten worden.

Artikel 6 bevat een belangrijke bepaling : de bijzondere voorwaarden die worden opgelegd inzake toekenning en gebruik van de vergunningen, kunnen de verplichting inhouden de vergunningen in een bepaalde mate te benutten. Deze bepaling dient om te voorkomen dat vergunningen worden aangevraagd, uitsluitend met het doel de handel te beperken of te beïnvloeden. De ondervinding die onlangs met de uitvoer van aardappelen is opgedaan, heeft ons op dat gebied heel wat geleerd.

Artikel 8 stelt een beslissing van het Parlement voorop, dat de ter uitvoering van de wet genomen koninklijke en ministeriële besluiten moet bekrachtigen. De Raad van State heeft geëist dat deze bepaling in de wet opgenomen wordt, daar hij van oordeel is, dat de bijzondere rechten een vorm van belasting zijn en dat de Wetgevende Kamers dus de besluiten waarbij deze rechten worden vastgesteld, moeten bekrachtigen.

Artikel 10 voorziet in sancties ten einde het verzenden, vervoeren of voorhanden hebben van goederen met het kennelijk doel ze in-, uit- of door te voeren onder omstandigheden die strijdig zijn met de wet, strafbaar te stellen.

Le Ministre souligne que l'avis du Conseil d'Etat a été suivi intégralement, sauf sur le point où celui-ci propose que l'expression « organismes internationaux et supranationaux » soit remplacée par « organisations de droit des gens ». Cette suggestion n'a pas été retenue, cette dernière expression étant maintenant très peu utilisée, même à la Tribune du Parlement.

3. Discussion Générale.

Un membre déclare qu'il a été surpris de constater l'importance exceptionnelle du projet en cause car il s'agit d'une loi de cadre qui donne des pouvoirs étendus à l'Exécutif. Il estime trop long le délai d'un an pour la ratification des arrêtés. Il demande aussi si les droits perçus iront au Trésor ou à des fonds spéciaux, par exemple le Fonds agricole. De plus, dans le cadre des accords Benelux et de la C. E. E., peut-il encore être question de taxes et de licences et l'application de cette loi ne sera-t-elle pas limitée par les dispositions contractuelles ?

Un autre membre regrette que le Ministre ne tienne pas compte dans l'exposé des motifs des avis donnés par le Conseil Central de l'Economie le 4 mai 1960. Il trouve que cette loi pourrait autoriser des dispositions abusives contre le commerce international car la liberté doit être très grande pour le commerce et une réglementation en ce domaine doit être l'exception. La lutte contre le dumping n'est pas suffisamment organisée.

Il souhaite qu'une Commission Consultative soit instituée, que seuls des arrêtés de réglementation soient soumis au Parlement, que les décisions soient prises par le Comité de Coordination Economique et Social. Il demande en outre que la compétence soit limitée à l'institution des droits spéciaux et au système des licences et il estime que des garanties absolues devraient être fournies pour l'approvisionnement des entreprises. Il souhaite une réglementation spécifiquement anti-dumping suivant l'avis unanime du Conseil Central de l'Economie.

Le Ministre répond qu'il est difficile de prévoir une ratification dans les trois mois à cause de la procédure administrative. Il n'est pas question de sous-estimer le rôle du Parlement mais il faut reconnaître qu'il s'agit pour lui de problèmes d'intérêt mineur. Toutes les taxes n'iront pas nécessairement dans le Trésor et certaines pourront être versées au Fonds agricole. Quant à la C. E. E., nous sommes en période transitoire en attendant la suppression totale de tous les obstacles. Ce projet a pour but de coordonner notre politique dans le cadre de Benelux et il a aussi sa place dans celui de la C. E. E.

Le projet tient compte de l'avis donné par le Conseil Central de l'Economie. Cet avis sera publié en annexe au rapport.

Il ne se conçoit pas qu'un gouvernement puisse jamais prendre des mesures restrictives contre le commerce extérieur dans un pays qui vit de ses exportations. Une telle politique serait contraire à la philosophie de notre système économique.

La création d'une Commission Consultative ne se justifie pas car cet organisme nuirait au caractère indispensable de souplesse prévu par le projet. Celui-ci permet au surplus la prise de mesures anti-dumping contre les mesures d'Etat ou contre les initiatives privées.

De Minister onderstreept dat het advies van de Raad van State volledig opgevolgd werd, behoudens het punt waarbij deze voorstelt de uitdrukking « internationale of supranationale organisaties » te vervangen door « volkenrechtelijke organisaties ». Met deze suggestie werd geen rekening gehouden, omdat laatstgenoemde uitdrukking thans zeer weinig gebruikelijk is, zelfs niet op het spreekgestoelte van het Parlement.

3. Algemene bespreking.

Een lid verklaart verrast te zijn geweest toen hij het buitengewoon belang van het desbetreffende ontwerp vaststelde, want het gaat om een kaderwet waarbij uitgebreide bevoegdheden aan de Uitvoerende Macht worden verleend. Hij meent dat de termijn van één jaar, voorzien voor de bekrachtiging van de besluiten, te lang is. Hij vraagt ook of de geïnde rechten zijn bestemd voor de Schatkist of voor bijzondere fondsen. Bijvoorbeeld het landbouwfonds. Kan er bovendien, in het kader van de Benelux-akkoorden en van de E. E. G., nog sprake zijn van taksen en vergunningen en zal de toepassing van deze wet niet beperkt worden door contractuele bepalingen ?

Een ander lid betreurt dat de Minister, in de Memorie van Toelichting geen rekening houdt met de adviezen die op 4 mei 1960 uitgebracht werden door de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven. Hij meent dat die wet beschikkingen zou kunnen toestaan die indruisen tegen de internationale handel, want de handel moet van een zeer grote vrijheid genieten, zodat op dit gebied een reglementering uitzonderlijk moet zijn. De dumpingbestrijding werd niet op voldoende wijze georganiseerd.

Hij wenst dat een Commissie van Advies zou ingesteld worden, dat enkel de reglementeringsbesluiten aan het Parlement zouden voorgelegd worden, dat de beslissingen zouden genomen worden door het Comité voor Economische en Sociale Coördinatie. Hij vraagt bovendien dat de bevoegdheid zou beperkt worden tot de invoering van speciale rechten en tot het stelsel van de vergunningen en is de mening toegedaan dat volstrekte waarborgen zouden moeten gegeven worden voor de bevoorrading van de ondernemingen. Hij wenst een specifieke anti-dumpingreglementering, overeenkomstig het eensluidend advies van de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven.

De Minister antwoordt dat het moeilijk is een bekrachtiging binnen de drie maanden te voorzien omwille van de administratieve procedure. Er is geen sprake van de rol van het Parlement te onderschatten, maar er moet toegegeven worden dat het voor dit laatste slechts vraagstukken van minder belang geldt. Alle taksen zullen niet noodzakelijkerwijze naar de Schatkist gaan en sommige zullen aan het Landbouwfonds kunnen afgedragen worden. Wat de E. E. G. betreft, zijn wij in een overgangsperiode in afwachting van de volledige afschaffing van de hinderpalen. Dit ontwerp heeft tot doel onze politiek in Benelux-verband te coördineren en het heeft ook zijn plaats in dat van de E. E. G.

Het ontwerp houdt rekening met het advies dat uitgebracht werd door de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven. Dit advies zal als bijlage van dit verslag gepubliceerd worden.

Het is ondenkbaar dat, in een land dat van zijn uitvoer leeft, een regering ooit beperkingsmaatregelen zou kunnen treffen tegen de buitenlandse handel. Zulke politiek zou strijdig zijn met de opvatting van ons economisch stelsel.

Er is geen gegronde reden tot het oprichten van een Commissie van Advies, want dit orgaan zou afbreuk doen aan de vereiste soepelheid waarin het ontwerp voorziet. Verder maakt het ontwerp het mogelijk, dat antidumpingmaatregelen worden getroffen tegen maatregelen vanwege bepaalde staten of tegen particuliere initiatieven.

4. Examen des articles.

Article 1.

Cet article est adopté à l'unanimité.

Article 2.

M. De Staercke justifie son amendement n° 1 prévoyant des arrêtés réglementaires, en invoquant leur nécessité pour le contrôle des pleins pouvoirs que ce projet accorde à l'Exécutif, et pour leur application à certains produits spéciaux et à certaines circonstances particulières. Le Parlement aurait ainsi un contrôle au départ sans entraver l'action subséquente du Gouvernement. De plus, cette mesure n'est pas anticonstitutionnelle.

Le Ministre désire maintenir le texte du projet car il faut que les compétences de l'exécutif soient au contraire strictement délimitées tout en ayant la rapidité et la souplesse voulues. Ces deux conditions seraient mises en cause par des arrêtés réglementaires.

Plusieurs membres font remarquer que l'arrêté réglementaire serait une procédure nouvelle et que la prudence s'impose en pareille matière. Le Ministre appuie ce point de vue.

Enconséquence, M. De Staercke retire ses amendements 1 et 4 à l'article 2. Pour l'amendement n° 2 de M. De Staercke, le Ministre fait la contre-proposition de maintenir le mot « notamment » mais de remplacer ensuite le reste de la phrase par le texte proposé par M. De Staercke. La Commission accepte cette modification à l'unanimité.

Pour son amendement n° 3, le même membre fait remarquer que son ajoute « engageant la Belgique » ne vise pas les décisions ou recommandations mais s'applique aux organismes internationaux ou supranationaux. Il veut ainsi exclure de la mesure les décisions des organismes précités qui n'engagent pas la Belgique. Un membre fait remarquer qu'il est dit en tête de l'article : « le Roi peut » et qu'il n'y a donc pas de caractère obligatoire. M. De Staercke admet que son amendement est superflu selon cette interprétation.

L'article 2 amendé par la Commission est adopté.

Article 2bis nouveau proposé par M. De Staercke.

Le Ministre demande le retrait de cet amendement car comment pourrait-on juger le caractère normal d'approvisionnement d'une entreprise. La politique économique générale d'expansion constitue une garantie suffisante pour qu'il ne soit pas porté atteinte en ce domaine à la prospérité des entreprises. La Commission décide de ne pas accepter cet amendement quoiqu'elle en considère le fondement comme excellent pour la politique économique future du pays.

Article 3.

Le Ministre estime superflue la garantie supplémentaire demandée par M. De Staercke dans son amendement. Il fait remarquer que l'article 9 stipule que les arrêtés royaux pris en vertu des articles 3, 4, 5 et 8 sont délibérés en Conseil des Ministres.

4. Onderzoek van de artikelen.

Eerste artikel.

Dit artikel wordt eenparig aangenomen.

Artikel 2.

De heer De Staercke voert, ter verantwoording van zijn eerste amendement, aan dat de daarin voorgestelde reglementaire besluiten nodig zijn om controle te oefenen op de bij het ontwerp aan de Uitvoerende Macht verleende volmachten, en om ze toe te passen op sommige speciale produkten en in bepaalde bijzondere omstandigheden. Zo zou het Parlement, van de aanvang af, over controle beschikken zonder de verdere actie van de Regering te belemmeren. Bovendien is dit geen grondwettelijke maatregel.

De Minister wenst dat de tekst van het ontwerp wordt behouden, want de bevoegdheden van de Uitvoerende Macht dienen integendeel scherp te worden afgebakend, terwijl toch een snelle en soepele toepassing vereist blijft. Aan beide eisen zou bezwaarlijk te voldoen zijn door middel van reglementaire besluiten.

Verscheidene leden merken op dat reglementaire besluiten een nieuwe procedure zouden inluiden, en dat op dit gebied voorzichtigheid geboden is. De Minister beaamt dit standpunt.

Dienvolgens trekt de heer De Staercke zijn amendementen 1 en 4 op artikel 2 in. Bij het tweede amendement van de heer De Staercke doet de Minister volgend tegenvoorstel : de woorden « onder meer » te handhaven, maar de rest van de zin te vervangen door de tekst als voorgesteld door de heer De Staercke. De Commissie stemt eenparig met deze wijziging in.

In verband met zijn derde amendement wijst hetzelfde lid erop, dat de door hem voorgestelde toevoeging aan de woorden « die België verbinden » niet doelt op beslissingen of aanbevelingen, maar op internationale of supranationale organisaties. Met dit amendement wil hij bedoelde maatregel uitsluiten voor de beslissingen van genoemde organisaties, welke niet bindend zijn voor België. Een lid wijst erop dat het artikel aanvangt met de woorden « De Koning kan », wat geen verplichting inhoudt. De heer De Staercke geeft toe dat zijn amendement ingevolge deze interpretatie overbodig is.

Artikel 2 wordt aangenomen in de door de Commissie gewijzigde zin.

Artikel 2bis (nieuw), door de heer De Staercke voorgesteld.

De Minister verzoekt om de intrekking van dit amendement. Hoe kan immers het normale karakter van de bevoorrading van de ondernemingen worden beoordeeld? Het algemeen beleid inzake economische expansie is een voldoende waarborg om de welvaart der ondernemingen op dit gebied geen schade te berokkenen. De Commissie beslist dit amendement niet te aanvaarden, ofschoon zij van mening is dat de basis ervan zeer geschikt is voor 's lands economisch beleid in de toekomst.

Artikel 3.

De Minister acht de aanvullende waarborg, die de heer De Staercke bij zijn amendement vraagt, overbodig. Hij betoogt dat er in artikel 9 bepaald wordt dat de koninklijke besluiten, vastgesteld krachtens de artikelen 3, 4, 5 en 8, in Ministerraad worden overlegd.

Un membre fait remarquer que l'exposé des motifs stipule en son dernier alinéa que « la préparation et la mise au point de ces mesures se feront à l'intervention des organes de coordination habilités à cet effet, savoir le Comité Ministériel de Coordination Economique et Social et la Commission Economique Interministérielle ».

Il est bien entendu que si les Comités Ministériels actuellement compétents devaient être remplacés un jour par d'autres comités analogues, ces derniers hériteraient de la compétence des premiers. En conséquence, M. De Staercke retire son amendement.

Les articles 3 et 4 sont adoptés.

Article 5.

Un membre demande quelle est la signification de l'expression « redevance d'administration ».

La Commission est d'accord pour acter qu'en aucun cas cette redevance ne sera un obstacle à l'octroi des licences. L'explication est d'ailleurs fournie par l'exposé des motifs.

L'article 5 est adopté.

Article 6.

Un membre demande des explications sur les termes « conditions spéciales » et « mesure déterminée ».

Le Ministre précise que dans certains cas (exemple : le cas récent des pommes de terre) il faut prévoir des limitations pour éviter des excès.

Les articles 6, 7, 8 et 9 sont adoptés.

Article 9bis et 9ter nouveaux.

Ces articles font l'objet d'amendements de M. De Staercke. Le Ministre signale que le Comité interministériel comprend des hauts fonctionnaires en rapport avec les secteurs privés intéressés. Ces derniers ont donc voix au chapitre, et une Commission Consultative nuirait aux caractères de souplesse et de rapidité prévus par le projet.

M. De Staercke déclare qu'il désire voir institutionnaliser un système de consultations qui fonctionne déjà actuellement. Il souhaite que ce système soit poursuivi, mais il signale qu'aux Pays-Bas le projet correspondant prévoit la consultation de certains organismes et qu'un appel est prévu auprès d'un autre organisme.

Un membre fait remarquer que, de cette façon, les Pays-Bas sont prisonniers de leur procédure trop stricte.

M. De Staercke maintient ces deux amendements qui sont repoussés par 9 voix contre 4.

L'article 10 est adopté.

Article 11.

Un membre fait remarquer qu'une loi de 1822 et un arrêté de janvier 1945 sont encore en vigueur. Il propose que toute la législation ancienne relative à cet objet soit annulée.

L'article 11 est adopté.

L'ensemble du projet est ensuite adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

M. DECARPENTRIE.

Le Président,

F. DETIEGE.

Een lid betoogt dat er in het laatste lid van de Memorie van Toelichting bepaald wordt dat voorbereiding en op punt stelling van deze maatregelen door de in dit opzicht bevoegde coördinatielichamen moeten geschieden, met name : het Ministerieel Comité voor Economische en Sociale Coördinatie en de Interministeriële Economische Commissie.

Het is wel verstaan dat, indien, de thans bevoegde Ministeriële Comités ooit door andere gelijkaardige comités mochten vervangen worden, deze laatste de bevoegdheid van de eerste zouden overnemen. Dientengevolge trekt de heer De Staercke zijn amendement in.

Artikel 5.

Een lid vraagt naar de betekenis van de uitdrukking « administratieve vergoeding ».

De Commissie gaat ermee akkoord om er akte van te nemen dat deze vergoeding in geen geval de toekenning van de vergunningen in de weg zal staan. Deze uitleg wordt trouwens ook in de Memorie van Toelichting verstrekt.

Artikel 5 wordt aangenomen.

Artikel 6.

Een lid vraagt uitleg over de woorden « bijzondere voorwaarden » en « bepaalde mate ».

De Minister verklaart dat in bepaalde gevallen (bij voorbeeld : het recente geval met de aardappelen) beperkingen moeten worden opgelegd om misbruiken te voorkomen.

Artikelen 6, 7, 8 en 9 worden aangenomen.

Artikelen 9bis en 9ter (nieuw).

Deze artikelen maken het voorwerp uit van amendementen van de heer De Staercke. De Minister verklaart dat in het Interministerieel Comité hoge ambtenaren zetelen, die in betrekking staan met de betrokken private sectoren. Deze laatste kunnen dus hun mening laten blijken, zodat een Commissie van Advies de door het ontwerp nagestreefde soepelheid en spoed zou hinderen.

De heer De Staercke antwoordt dat hij aan een thans reeds bestaande adviesregeling, een institutioneel karakter wenst te zien geven. Hij verlangt dat men deze regeling verder zou toepassen, maar wijst erop dat een overeenstemmend, in Nederland ingediend ontwerp, in de raadpleging van bepaalde organismen voorziet, en dat een beroep open staat bij een ander organisme.

Een lid merkt op dat de Nederlanders op die wijze gevangen raken in een al te strakke procedure.

De heer De Staercke handhaaft zijn beide amendementen, die met 9 tegen 4 stemmen verworpen worden.

Artikel 10 wordt aangenomen.

Artikel 11.

Een lid merkt op dat er nog een wet van 1822 en een besluit van januari 1945 van kracht zijn. Hij stelt voor dat al de vroegere wetsbepalingen ter zake zouden worden opgeheven.

Artikel 11 wordt aangenomen.

Daarop wordt het ontwerp in zijn geheel eenparig goedgekeurd.

De Verslaggever,

M. DECARPENTRIE.

De Voorzitter,

F. DETIEGE.

ARTICLE AMENDÉ PAR LA COMMISSION.

Art. 2.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, réglementer l'importation, l'exportation et le transit des marchandises, notamment par un régime de licences, par la perception de droits spéciaux ou par des formalités telles que des certificats d'origine,

— soit en vue de sauvegarder les intérêts vitaux d'un secteur économique ou ceux de l'économie nationale prise dans son ensemble,

— soit en vue de sauvegarder la sécurité intérieure ou extérieure du pays,

— soit en vue d'assurer l'exécution des traités, conventions ou arrangements qui poursuivent des fins économiques ou qui ont trait à la sécurité, ainsi que des décisions ou recommandations d'organismes internationaux ou supranationaux.

ANNEXE.

Avis
du Conseil Central de l'Economie
sur la législation belge anti-dumping.

A plusieurs reprises, le Conseil central de l'Economie s'est penché sur le problème complexe de la lutte contre les pratiques de dumping. Il a déjà émis à ce sujet deux avis : le premier, le 21 octobre 1954 et le second, le 20 mai 1959. D'autre part, le 9 juin 1959, la Commission spéciale Benelux a insisté sur la nécessité de coordonner les législations anti-dumping dans le cadre de Benelux.

Urgence d'une révision de la législation belge.

Après un nouvel examen, le Conseil central de l'Economie estime qu'il est urgent de revoir la législation belge de 1931/1934 qui constitue, à l'heure actuelle, la base juridique des mesures de défense éventuelles contre les pratiques de prix anormaux à l'importation. L'objectif est, d'une part, de rendre cette législation plus efficace et d'autre part, de mieux l'adapter aux règles fixées par le G. A. T. T. Il ne s'agit donc en aucune façon de tendre vers un protectionnisme quel qu'il soit.

Le Conseil souligne que le Traité de Rome n'a pas rendu cette révision inutile. En effet, pendant toute la période transitoire, des mesures de défense contre de telles pratiques — aussi bien vis-à-vis des pays tiers qu'à l'égard des pays membres — ne peuvent être prises que sur base des législations nationales.

Le Conseil prend acte avec satisfaction du règlement que la Communauté Economique Européenne vient d'arrêter en application de l'article 91 § 2 du Traité. Cet article prévoit dans certains cas la possibilité de renvoyer la marchan-

ARTIKEL GEWIJZIGD DOOR DE COMMISSIE.

Art. 2.

De Koning kan, bij in de Ministerraad overlegd besluit, de in-, uit- en doorvoer van goederen reglementeren, onder meer door een stelsel van vergunningen, door de heffing van bijzondere rechten of door de invoering van formaliteiten zoals het oorsprongcertificaat,

— ofwel, ter beveiliging van de levensbelangen van een economische sector of van de volkshuishouding in haar geheel beschouwd,

— ofwel, tot vrijwaring van de inwendige of uitwendige veiligheid van het land,

— ofwel, ter uitvoering van verdragen, overeenkomsten of afspraken met een economisch doel of verband houdend met de veiligheid en van beslissingen of aanbevelingen van internationale of supranationale organisaties.

BIJLAGE.

Advies van de Centrale Raad
voor het Bedrijfsleven
betreffende de Belgische anti-dumping-wetgeving.

De Centrale Raad voor het Bedrijfsleven heeft zich herhaaldelijk beziggehouden met het ingewikkeld probleem van de bestrijding der dumpingpraktijken. Te dien aanzien heeft hij reeds twee adviezen uitgebracht : het eerste op 21 oktober 1954 en het tweede op 20 mei 1959. Aan de andere kant heeft de Speciale Beneluxcommissie op 9 juni de nadruk gelegd op de noodzakelijkheid van een coördinatie der anti-dumpingwetgevingen in Beneluxverband.

*Spoedeisend karakter
van een herziening der Belgische wetgeving.*

Na het probleem opnieuw te hebben onderzocht, is de Centrale Raad voor het Bedrijfsleven van oordeel dat de Belgische wetgeving van 1931/34, die op dit ogenblik de juridische basis vormt voor eventuele verweermaatregelen tegen de toepassing van abnormale invoerprijzen, dringend moet worden herzien. Daarmee wordt beoogd, enerzijds, die wetgeving doeltreffender te maken en, anderzijds, ze beter aan te passen aan de door de G. A. T. T. vastgestelde regels. Het gaat er dus geenszins om een protectionisme van welke aard dan ook na te streven.

De Raad beklemtoont dat het Verdrag van Rome die herziening niet overbodig heeft gemaakt. Gedurende de gehele overgangperiode kunnen immers tegen dergelijke praktijken, — zowel ten opzichte van de derde landen als wat de lidstaten betreft — slechts op grond van de nationale wetgevingen verweermaatregelen worden genomen.

De Raad neemt met voldoening akte van de regeling die de Europese Economische Gemeenschap onlangs bij toepassing van artikel 91, lid 2, van het Verdrag heeft vastgelegd. Luidens dat artikel kunnen in bepaalde gevallen de

dise vers le pays membre exportateur sans qu'elle soit assujettie à aucun droit de douane, restriction quantitative, ou mesure d'effet équivalent. Cette mesure ne rend cependant pas inutile l'élaboration d'une législation anti-dumping que suppose l'application de l'article 91, § 1.

Les mesures de défense autorisées par les accords du G. A. T. T.

A) A l'égard des pays non membres du G. A. T. T.

Vis-à-vis de ces pays, une grande variété de mesures est possible comme par exemple, le contingentement, l'interdiction, le droit spécial à l'importation, le contrôle de l'origine, la fixation d'un prix minimum, etc.

B) A l'égard des pays membres du G. A. T. T.

Ici, il n'en va pas de même. En vertu de l'article VI de l'accord général, les mesures de défense doivent être limitées aux droits spéciaux anti-dumping ou compensateurs et encore, aux conditions suivantes :

1) le droit anti-dumping ou compensateur ne peut frapper que la marchandise introduite dans le pays lésé au moyen d'une pratique de prix anormaux. Ceci exclut l'autorisation d'appliquer le droit à toutes les autres importations de la même marchandise à des prix normaux.

2) le montant du droit anti-dumping ou compensateur ne peut être supérieur à la marge de dumping ou de subvention afférente à ce produit. Cette marge est définie comme étant la différence entre la valeur normale du produit et le prix pratiqué à l'exportation.

La législation actuelle n'est pas conforme aux exigences du G. A. T. T.

Or, parmi les instruments de défense mis à la disposition par la législation de 1931-1934, le régime des droits de licence ne répond à aucun de ces critères.

1) Les taxes de licence instaurées par arrêté royal frappent à la fois les importations d'une marchandise dont les conditions de prix sont anormales, et celles de la même marchandise, réalisées à des prix normaux.

2) Les droits de licence ne font pas l'objet de révisions périodiques, et pourtant, celles-ci sont indispensables dès le moment où l'importance du droit de licence doit être proportionnée à la marge du dumping ou de la subvention.

Autres lacunes.

La législation actuelle fait l'objet d'autres critiques :

1) Le souci de se conformer aux règles du G. A. T. T. a limité pratiquement l'application des droits de licence aux cas d'importations continues et prévisibles à des prix anormaux, c'est-à-dire en fait aux importations de produits subventionnés. Le droit de licence actuel ne peut donc atteindre le dumping accidentel. En effet, au moment où une licence est délivrée, les parties qui risquent d'être lésées ignorent le plus souvent la menace de prix anormaux et sont par conséquent dans l'impossibilité de porter plainte. Une fois la

goederen worden teruggezonden naar de lid-staat die ze heeft uitgevoerd zonder dat daarop enigerlei invoerrecht, kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking kan worden toegepast. Die maatregel maakt echter de uitwerking van een anti-dumpingwetgeving, zoals bij toepassing van artikel 91, lid 1, verondersteld wordt, niet overbodig.

De verweermaatregelen die krachtens de G. A. T. T.-Akkoorden mogen genomen worden.

A) Ten opzichte van de landen die geen deel uitmaken van de G. A. T. T.

Tegenover die landen kan een hele reeks maatregelen worden getroffen, zoals bijvoorbeeld de contingentering, het verbod, het speciaal invoerrecht, de controle op de herkomst, de vaststelling van een minimumprijs, enz.

B) Ten opzichte van de landen die lid zijn van de G. A. T. T.

Hier gaat het er niet op dezelfde wijze aan toe. Krachtens artikel VI van de algemene overeenkomst moeten de verweermaatregelen tot de speciale anti-dumping- of compenserende rechten beperkt worden en dan nog onder de volgende voorwaarden :

1) Het antidumping- of compenserend recht mag slechts worden geheven op goederen die in het benadeelde land worden ingevoerd door middel van een praktijk van abnormale prijzen. Hieruit volgt dat het recht niet mag worden toegepast op enige andere invoer van dezelfde goederen die tegen normale prijzen geschiedt.

2) Het bedrag van het antidumping- of compenserend recht mag niet hoger zijn dan de dumping- of subsidiemarge welke op dat produkt betrekking heeft. Bedoelde marge wordt omschreven als het verschil tussen de normale waarde van het produkt en de bij de uitvoer toegepaste prijs.

De tegenwoordige wetgeving voldoet niet aan de eisen van de G. A. T. T.

Nu is de toestand zo, dat onder de verweermiddelen welke de wetgeving van 1931/34 ter beschikking stelt het stelsel der vergunningstaksen aan geen enkel van die criteria voldoet.

1) De vergunningstaksen welke bij koninklijk besluit worden ingevoerd treffen zowel de invoer van goederen die tegen abnormale prijzen geschiedt als die van dezelfde goederen waarvoor normale prijzen worden betaald.

2) De vergunningstaksen worden niet geregeld herzien en nochtans zijn dergelijke herzieningen volstrekt nodig van het ogenblik dat de omvang van de vergunningstaks evenredig moet zijn aan de dumping- of subsidiemarge.

Andere leemten.

Op de tegenwoordige wetgeving wordt nog andere kritiek uitgebracht :

1) De bekommernis om zich te richten naar de regels van de G. A. T. T. heeft de toepassing van de vergunningstaksen praktisch beperkt tot de gevallen van continu-invoer tegen abnormale prijzen die kon worden voorzien, d.w.z. in feite tot de invoer van gesubsidieerde produkten. Het tegenwoordig vergunningsrecht kan dus de toevallige dumping niet treffen. Immers, op het ogenblik dat een vergunning wordt afgegeven kennen de partijen die gevaar lopen benadeeld te worden de dreiging van abnormale prijzen mees-

licence accordée, la marchandise peut être importée sans qu'il soit possible, par après, de la frapper d'un droit de licence anti-dumping lorsqu'un dumping est constaté. Et pourtant, ces opérations de dumping accidentel peuvent perturber le marché de façon durable.

2) Le droit de licence ne frappe jamais les importations réalisées entre le moment du dépôt de la plainte et celui de la décision finale de l'administration qu'il s'agisse d'un dumping permanent ou accidentel.

3) La procédure actuelle de plainte est trop lente et presque exclusivement administrative.

Avis.

I. De l'avis du Conseil central de l'Economie, il est urgent de revoir la législation relative aux pratiques déloyales de prix anormaux à l'importation.

Vis-à-vis des pays qui font partie du G. A. T. T., cette législation devrait autoriser le pouvoir exécutif à établir des droits spéciaux anti-dumping ou compensatoires en conformité avec les règles du G. A. T. T. A cette fin, ces droits devraient permettre de frapper les pratiques d'importation d'une marchandise à des prix anormaux dans chaque cas où elles se présentent, mais à la double condition que, d'une part, ils n'atteignent pas les importations d'une même marchandise effectuées à des prix normaux et que d'autre part, ils n'excèdent pas la marge effective du dumping ou de la subvention.

A l'égard des pays qui ne font pas partie du G. A. T. T., la législation révisée devrait maintenir au pouvoir exécutif la possibilité de recourir à toute la gamme des mesures de défense contre ces pratiques.

II. La procédure de l'examen et de la suite à donner aux plaintes relatives aux pratiques de prix anormaux à l'importation devrait être plus rapide, plus efficace, véritablement contradictoire et donner de sérieuses garanties contre tout usage abusif.

Le Conseil estime que l'adoption des règles suivantes serait de nature à faciliter l'observation de ces critères.

Dès le dépôt d'une plainte qui sera sérieusement motivée, l'administration devrait apprécier s'il existe un soupçon grave de pratique de prix anormaux à l'importation. Si la réponse est affirmative l'administration, d'une part, déclenche la procédure d'enquête et d'autre part, peut exiger à un certain moment de la part des importateurs en cause le versement d'une garantie appropriée.

a) Dès qu'elle serait saisie d'une telle plainte, l'administration devrait entendre non seulement les personnes qui s'estiment lésées mais toutes celles qui ont un intérêt à défendre en la matière. Le législateur devrait fixer des délais très courts à chacun des stades de la procédure.

L'enquête terminée, tous les intéressés seraient mis au courant du point de vue de l'administration par une publicité adéquate. Le Ministre prendrait alors, sans tarder, la mesure de défense adéquate en fonction de l'intérêt général. L'application d'une telle procédure constituerait la meilleure garantie contre le danger d'un protectionnisme déguisé.

b) Si l'existence de prix anormaux n'était pas confirmée, la caution éventuelle serait remboursée intégralement aux

tal niet en is het hun bijgevolg niet mogelijk klacht in te dienen. Eens de vergunning toegekend kunnen de goederen worden ingevoerd zonder dat het later mogelijk is er een antidumping-vergunningstaks op te heffen wanneer dumping wordt vastgesteld. Dergelijke toevallige dumpingverrichtingen kunnen evenwel een blijvende stoornis teweegbrengen op de markt.

2) De vergunningstaks treft nooit de invoer die geschiedt tussen het ogenblik waarop klacht wordt ingediend en waarop de administratie haar uiteindelijke beslissing treft, om 't even of het om permanente dan wel om toevallige dumping gaat.

3) De procedure die thans voor klachten wordt gevolgd is te traag en haast uitsluitend administratief.

Advies.

I. De Centrale Raad voor het Bedrijfsleven is van oordeel dat de wetgeving betreffende de oneerlijke praktijken die erin bestaan bij de invoer abnormale prijzen toe te passen dringend moet worden herzien.

Ten opzichte van de landen die lid zijn van de G.A.T.T. zou die wetgeving de Uitvoerende Macht moeten toestaan in overeenkomst met de regels van de G. A. T. T. speciale anti-dumping- of compenserende rechten vast te stellen. Met het oog hierop zouden die rechten het mogelijk moeten maken de invoer van goederen tegen **abnormale prijzen te belasten** telkens wanneer dergelijke invoer zich voordoet maar onder de dubbele voorwaarde dat de rechten, enerzijds, de invoer van dezelfde goederen tegen normale prijzen niet treffen en dat zij, anderzijds, niet hoger zijn dan de werkelijke dumping of subsidiemarge.

Ten opzichte van de landen die geen deel uitmaken van de G. A. T. T. zou de herziene wetgeving de Uitvoerende Macht verder de mogelijkheid moeten bieden de gehele reeks verweermaatregelen tegen die praktijken toe te passen.

II. De procedure betreffende het onderzoek van en het gevolg dat gegeven moet worden aan de klachten in verband met de toepassing van abnormale prijzen bij de invoer zou sneller moeten verlopen, doelmatiger en *werkelijk* contradictoir moeten zijn en ernstige waarborgen moeten bieden tegen elke verkeerde aanwending.

De Raad is van oordeel dat het aannemen van de volgende regels er zou toe bijdragen de inachtneming van die criteria te vergemakkelijken.

Zodra er een klacht wordt ingediend die op ernstige gronden berust, zou de administratie moeten nagaan of er een zwaar vermoeden bestaat dat er bij de invoer **abnormale prijzen** worden toegepast. Indien het antwoord bevestigend is, opent de administratie, enerzijds, de onderzoeksprocedure en kan zij, anderzijds, op een zeker ogenblik vanwege de betrokken importeurs de storting van een aangepaste waarborg eisen.

a) Zodra haar dergelijke klacht zou worden voorgelegd, zou de administratie niet alleen de personen moeten horen die zich benadeeld achten, maar al diegenen welke ter zake een belang te verdedigen hebben. De wetgever zou voor ieder der procedurestadiums een zeer korte termijn moeten vaststellen. Na het einde van het onderzoek zouden alle betrokkenen door een adequate bekendmaking in kennis worden gesteld van het standpunt der administratie. Uitgaande van het algemeen belang zou de Minister dan onverwijld de geschikte verweermaatregel nemen. De toepassing van een dergelijke procedure zou de beste waarborg zijn tegen het gevaar van een verkapt protectionisme.

b) Indien het bestaan van abnormale prijzen niet zou worden bevestigd, zou de eventuele waarborg volledig aan

importateurs en cause. Si la marge du dumping était ou devenait inférieure à la somme versée en garantie, le remboursement serait partiel. Ce mécanisme donnerait des garanties au plaignant puisque les importations à prix anormaux pourraient être frappées depuis le moment du dépôt de la plainte, et au cours de l'enquête, tandis que les importateurs ne verseraient des droits spéciaux antidumping ou compensateurs que dans la mesure et la proportion où la pratique existerait. Le Conseil central de l'Economie insiste pour que le législateur prévoie des sanctions à appliquer dans le cas de plaintes abusives ou de mauvaise foi.

III. Enfin, le Conseil rappelle que pour rendre applicable cette législation dans le cadre de l'Union douanière Benelux, les gouvernements belge et néerlandais devraient coordonner leurs législations et que celles-ci devraient être mises simultanément en application.

de betrokken importeurs worden terugbetaald. Indien de dumpingmarge kleiner zou zijn of worden dan de gestorte waarborgsom, zou een deel hiervan worden terugbetaald. Dit mechanisme zou de aanklager waarborgen verschaffen aangezien de invoer tegen abnormale prijzen zou kunnen worden belast vanaf het ogenblik dat klacht wordt ingediend en tijdens het onderzoek, terwijl de importeurs slechts speciale antidumping- of compenserende rechten zouden betalen voor zover de bedoelde praktijk zou bestaan en naar verhouding van de vastgestelde marge. De Centrale Raad voor het Bedrijfsleven dringt er op aan dat de wetgever sancties zou voorzien welke moeten worden toegepast tegen aanklagers die ten onrechte klacht zouden indienen of te kwader trouw zouden zijn.

III. De Raad herinnert er ten slotte aan dat, om die wetgeving toepasselijk te maken in het raam der Benelux-douane-unie, de Belgische en de Nederlandse regering hun wetgevingen zouden moeten coördineren en gelijktijdig in werking doen treden.